

118. Bröllopsvisa.

Am
 E' lit - ta vi - se vil - le ja' fram - stec - ke, Om en Jöss -
 Som skol - le hål - le bröl - lop åt si flec - ke, som han fäl -
E7 *C* *G7*
 härs - bon - ne, hm! hm! Bröl - lop - pe stog i da - ge - ra tri,
 le gjor - de. Hm! hm!
C *G7* *Am*
 Su - pe ä - te le - ve lus - te - li - Fram ste - go, gob - ber,
E7 *Am*
 som skol - le dan - se Som di fäl - le gjor - de. Hm! hm! Ha' foll dan -
E7 *Am* *E7* *Am*
 se förr - hm! hm! Vet foll hur di gör hm! hm! På bröl - lop.

2. Brura, ho va så fin å rar å mulli:

Panna sken som sola hm! hm!
 Krona hon had' åf kröseris å sølver,
 Som ho' fått av Ola, Hm! hm!
 Selkes-svaletten va bå' gul och rö;
 Tösera stura, så di kunne dö,
 Kvennfolka ga' sej levanes över
 Täcknen fali grannlåt, hm! hm!
 Veska i e vrå, hm! hm!
 Ser foll hur då ä, hm! hm!
 mā brura.

3. Äntli for prästen; då ble fri hantering.

Gla va hela släkta: hm! hm!
 Vest va'n gemen. bå' åt å drack å
 prata
 Men en vet respekta - hm! hm!
 Falia fågna' va han foll ändå,
 Gobben me nö' på bena kunne stå.
 Speleman han spela bruremarsch på
 fela,
 Så då ven i knuta, hm! hm!
 Grolle stod på två. Ptro! ptro!
 Men lustigt ska då gå, hm! hm!
 På bröllop.

F. A. Dahlgren.